

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 20 (4)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Decembra 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4609

Dübelwerke G. m. b. H., Berlin, Nemačka.

Naglavak za ukivanje omotača sa tankim zidovima u železničke pragove.

Prijava od 16. oktobra 1924.

Važi od 1. oktobra 1926.

Pronalazak se odnosi na naglavak za ukivanje tankih omotača u železničke pragove: i to na takav naglavak, koji ima jezgro, koje ulazi u koničan kanal omotača. Takvo jezgro služi za to, da sprečava gnjećenje kad se isti uteruje u prag.

U praksi se sa dosad uobičajenim naglavcima pokazalo, da se priličan procenat omotača razbijja ili prska u prkos preznom ukivanju.

Po pronalasku uklanja se ovo razbijanje ili cepanje time, što jezgro ima stepenaste površine, koje pri ukivanju omotača u rupe vrši izvesno hvaćanje, pri čem se pri ukivanju unutarnji zidovi, potisnuti unutra, hvalaju sa hvalnim površinama, koje se mogu sastojati iz zavornja urezanog po površini omotača. Čim se ovo hvaćanje izvrši, ne prenosi se više snaga sa čekića samo na prednju površinu omotača, već znatnim delom preko hvalnih površina na zidove istog. Dakle omotač se više ne ukiva, kao što je slučaj kod glatkih omotača, već se pomoću hvalnih površina uvlači u otvore pragove. Kao što opiti pokazuju, ne nastupa više razbijanje ili prskanje omotača pri upotrebi takvih naglavaka, pa ni onda kad su omotači sasvim tanki.

Konstrukcija hvalnih površina kao kosih zavrtačkih zavojaka olakšava po ukivanju omotača izvlačenja jezgra iz rupe. Sa nekoliko malih obrta navrtke izvlači se konično jezgro toliko iz omotača, da se zavojci ne drže više sa zidovima rupe, te se zbog toga jezgro može bez otpora izvući iz klina.

Naglavak se naročito upotrebljuje za u-

kivanje tankih omotača, kakvi se upotrebljuju za zatvaranje proširenih zavrtačkih i klinastih otvora rupa. Da se pri ovom zativanju ne bi štetili gornji slabi delovi i da bi se srazmerno slabi zidovi mogli iskoristiti potpuno za zavrtač, koji će se docnije uvrsteti, korisno je, da samo donji deo jezgra ima zavojke, koji služe kao hvatne površine.

Opiti su pokazali, da se, upotrebljujući takav naglavak, mogu omotači graditi tako slabi (tanki), da se udaranje zavrtača može vršiti kroz otvor podložne ploče. Na svaki način mora, da bi se to omogućilo, načiniti deo naglavka uz jezgro toliko jak, da može ući u otvor podložne ploče, da bi se omotač potpuno ukovao u prag. Pri ukivanju omotača kroz otvor podložne ploče, postiže se ta korist, što se zbog ukivanja ne mora izvrtati podložna ploča, tako da se opravka pruge može izvesti za vreme rada i ako je samo jedan zavrtač te ploče olabavio, što je često slučaj, onda drugi mogu ostati u pragu. Pri ranijoj praksi kod ukivanja, morali su se i dobrati zavrtači odvrtati i vaditi. Kao što je poznato posle jednog odvrtanja, i ako ranije čvrsti zavrtači, ne mogu dobiti pređašnju čvrstinu tako, da su se obično zbog jedne rupe morale ukivati ponovo i sve ostale. Konstrukcija po ovom pronalasku ima kao rezultat značnu uštedu u radu i materijalu.

Na nacrtu je primera radi pokazano:

Sl. 1 jedan oblik izvođenja naglavka po pronalasku.

Sl. 2 bočni izgled kline, koji se ukiva sa naglavkom.

Sl. 3, izgled spreda toga omotača.

Sl. 4, bočni izgled jednog drugog oblika izvođenja omotača, i

Sl. 5, prednji izgled tog drugog oblika izvođenja.

U sl. 1 pokazani naglavak načinjen je iz dva dela. Deo **a** uvučen je u otvor **b** gornjeg dela **c** i utvrđuje se provlačenjem klina **d** u gornjem delu.

Kroz kraj zavrtnja **d** provučena je šplenta **f**, da ne bi ispašao klip **d**. Jačina donjeg dela **a** ne sme biti veća od prečnika rupe **h** bar na dužini, koja prolazi kroz ploču **g**.

Donji deo **a** ima konično jezgro **i**, čiji je spoljni prečnik ravan prečniku koničnog otvora kline **k**. Donji deo jezgra **i** ima kose zavrtajske linije 1. Bokovi loze načinjeni su na gore kosi, a na dole su vertikalni na osu zavrtnja.

Kroz otvor gornjeg dela **c** provučena je poluga **m**, pomoću koje se podešava naglavak.

Kao što fig. 2—5 pokazuju, mogu omotači imati presek uzdužan kao u sl. 2 i 3 ili kružni kao u sl. 4 i 5.

Kod primera izvođenja po sl. 2 i 3 ima duži prečnik preseka pokazanog omotača vrednost 24 mm koji odgovara prečniku otvora u podložnoj ploči od 24—25 mm. Kraći prečnik preseka iznosi samo 22 milimetra.

Prečnik u preseku kružnog omotača po sl. 4 i 5 jeste n. pr. 24 mm. U sl. 2 i 3 pokazano dvostrano zarubljivanje omotača služi za to, da spreči cepanje praga pri ukivanju. Ova zarubljenja nisu bezuslovno potrebna kod omotača slabih u odnosu na prečnik praga.

Ukivanje omotača vrši se ovako:

Pošto se zavrtnj za utvrđivanje pruge (šine) izvuče iz proširenog otvora u pragu, stavlja se omotač na jezgro i, zatim se omotač sa svojim donjim krajem, uvlači u otvor **h** ploče **g** (ne pomerajući prugu **o** ili ploču **g**). Zatim se udaranjem uteruje omotač u otvor praga. Jezgro povlači u ruku sa sobom omotač. Tako da samo jedan deo udarne snage po naglavku ide na prednju stranu omotača. Čim pornja ivica omotača uđe u površinu praga naglavak se okreće polugom i jezgro se odvrće i izlazi iz omotača. Posle nekoliko obrta izlaze uvojci iz zidova i omotač se može izvući iz praga.

Patentni zahtevi:

1. Naglavak, koji služi za ukivanje omotača, sa tankim zidovima, i sa jezgrom koje ulazi u omotač, naznačen time, što jezgro (**i**) ima hvatne površine (zavrtajske loze) koje dejstvuju pri ukivanju omotača, na zidove omotača.

2. Naglavak po zahtevu 1, naznačen time, što je u jezgru (**i**) urezana zavrtajska loza (**l**).

3. Naglavak po zahtevu 2, naznačen time, što je loza (**l**) predviđena samo na donjem delu jezgra (**i**).

4. Postupak za utvrđivanje zavrtnja pomoću omotača koji se ukivaju u prag bez bušenja rupe u istom, upotrebljujući naglavak po zahtevu 1, naznačen time, što omotač, čiji spojni prečnik nije veći od prečnika rupe u ploču (**g**), da se isti bez kvara može proterati pomoću naglavka kroz otvor na ploči (**g**) u otvor u pragu.

Fig. 1.

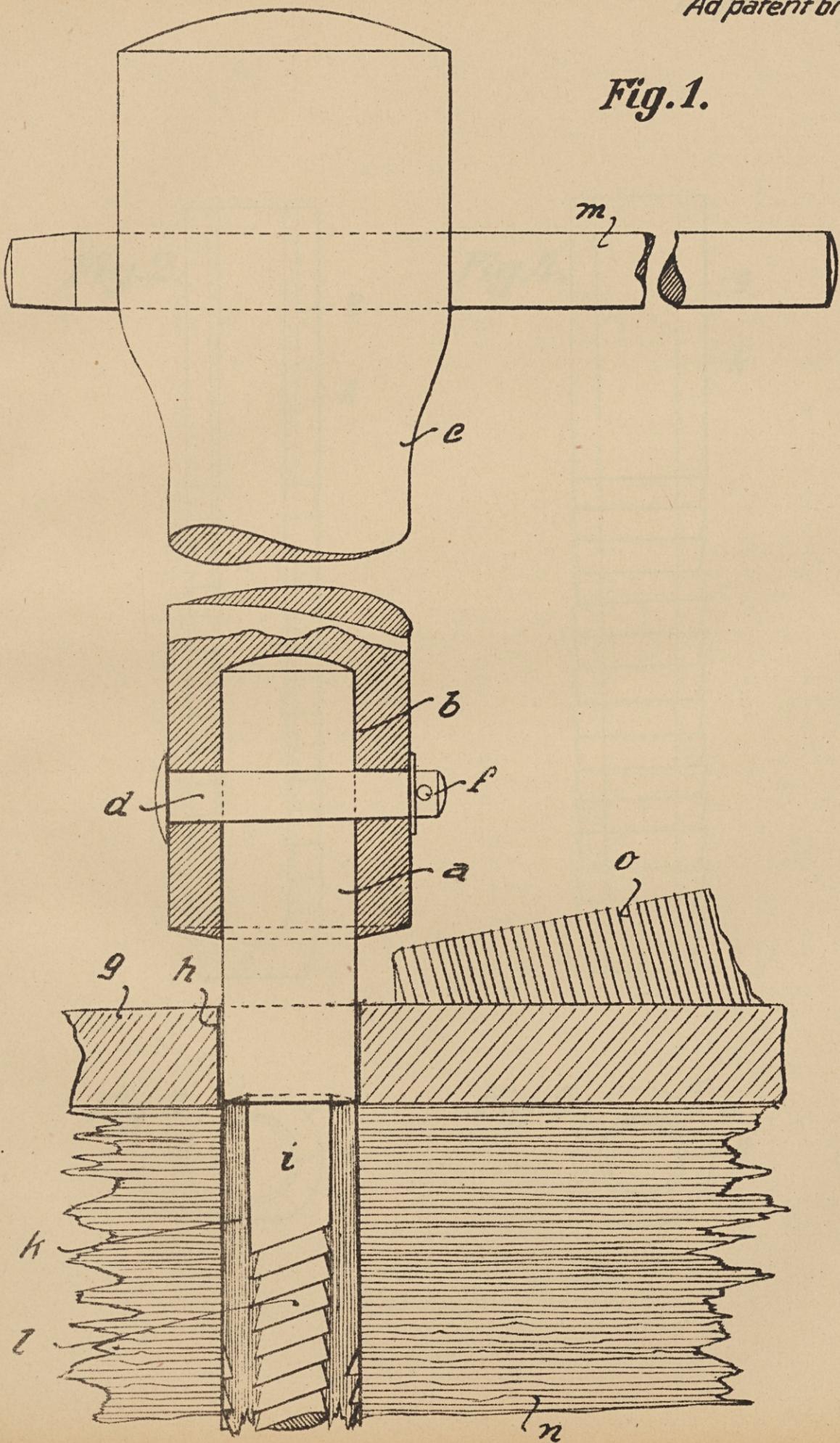

Fig.2.

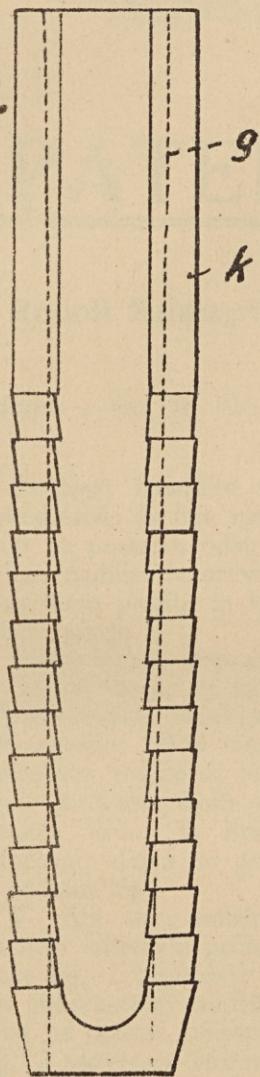

Fig.4.

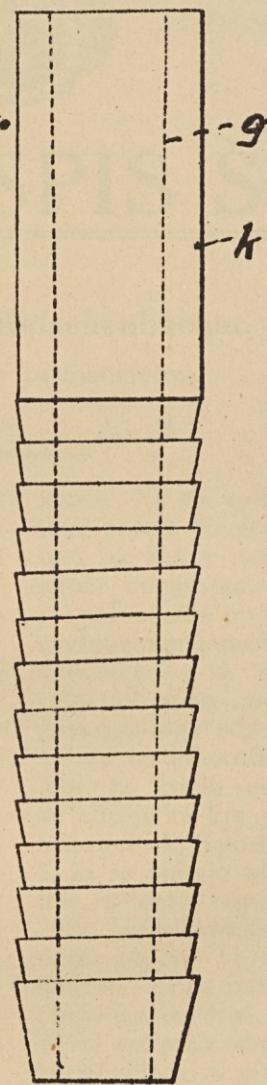

Fig.3.

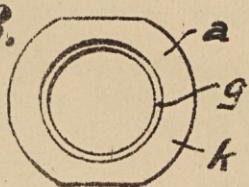

Fig.5.

